

mogten zien"; zij antwoordde »dat wanneer alles op en uithing, zij het konden zien." Ze waren toen heengegaan. De een wierp een schelling, de ander een sesthalf in haar schoot. Ze wou die niet hebben, maar kocht er »een brood, coffy en brandewijn voor, ter tractatie van Cornelia de Danser, Dirkje Langius en zekere Pieternel, die haar in het groenen geholpen heeft." Al die praatjes (want praatjes noemt ze het en blijft ze het noemen) van livereibedienden, die geld gebracht hadden, moeten genomen worden voor wat ze zijn. Burgemeestersknechts zag ze nooit bij zich, alleen de livereibedienden van den Vroedschap Bogaert en van diens broeders weduwe kwamen een enkele keer bij haar. Ook de illuminatie van 8 Maart heeft zij »van haar eigen geld betaald en nooit een duit van iemand genoten." Op deze laatste pertinente verklaring komt ze echter al heel spoedig terug, want als de Hoofd-Officier haar vraagt: »Of daartoe aan haar en hare bureu geen geld gegeven is?" dan herinnert ze zich »dat tusschen Dingsdag en Saturdag den 8 Maart door Clasyn Verduijn-Friethoff, wier man keurmeester was van de groote vischmarkt en wonende in de Zwanesteeg, en de keukenmeid van den brander Kluyt, zijn gebragt twee Zeeuwse Ryksdaalders welke door gem. Kluyt waren gegeven in 't generaal voor de Zwanesteeg tot drinkgeld dog welk geld door haar gebruikt is tot aankoop van hoepels, papier, enz. om de Zwanesteeg te versieren." Zoo liep er ook een »gerugt" als zou zij *f* 50 van den heer Hoofd-Officier hebben gekregen, maar zij meende dat dit in de wereld was gekomen »omdat ze van dien heer komende, in diens Buurt bij den Hr. Hoele geld ontvangen had op een maandbrief."

Dat zij dien Zaterdag en den daarop volgenden Zondag een der luidruchtigste feestvierenden is geweest, laat